

Apáti Bence: Egy ukrán igazgatón? tündöklése

2023 szeptember 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Ha Ukrajna EU-tag akar lenni, nem viselkedhet aljasul a nemzeti kisebbségeivel

Egy kissé teltkarcsú, kerek arcú, fekete hajú hölgy áll a sárgára festett iskola udvarán. Nézi a vele szemben némán felsorakozó magyarokat, akik közül vannak, akik dacosan, vannak, akik szomorúan és vannak, akik félelemmel a szemükben figyelik.

?t, a munkácsi II. Rákóczi Ferenc Középiskola új igazgatón?jét. Aki amúgy nem beszél magyarul. Minek az egy magyar iskolában? Mosolyog. Majd szemtelenül, csak a hatalmaskodó urakra jellemz? magabiztossággal felnevet.

A n?, miel?tt a térség legjobb iskolája igazgatón?je megtisztel? cím birtokosa lett, egy óvodát vezetett. Káprázatos és megdöbbent?en gyors karrier. Egészen biztosan nem ukrán származása és vad nacionalizmusa miatt került ebbe a magas pozícióba, hanem megkérd?jelezhetetlen szaktudása miatt.

A magyarokból álló tanári kar nem mosolyog, nem nevet, de nem is hajlik meg. Majd talán törni fog, mint a feny?. Vagy mint a munkácsi turul. Mert ilyen a magyar. Régóta tudjuk. ?k is tudják.

Egykor Romániában láttunk hasonló vezet?ket. Románok, nagy románok voltak. Jöttek oktatni minket, magyarokat. Abból, hogy kicsik, gyengék és legy?zöttek vagyunk. Olyan nép, amelyik jobb, ha meghajol és meghúzza magát, amelyik nem énekelheti el a himnuszát, amelyik nem t?zheti ki a nemzeti szín? lobogóját. Még egy árva piros, fehér, zöld szín? zászlócskát sem.

Mindig ökölbe szorul a kezem, ha eszembe jut, hogy valaki hozzányúl egy kis magyar zászlóhoz, és letépi. Mert az esetleg zavar egy ukránt vagy egy románt. Nem baj, ilyenkor mindig azzal nyugtatom magam, hogy akik a magyar jelképeket betiltják vagy letépik, egyszer pórul fognak járni. Valamikor biztosan. Ne bántsd a magyart, mert pórul jársz!

Az iskola pici els?sei persze nem értenek ezekb?l a dolgokból semmit. Kissé megillet?dötten ácsorognak, nézik egymást, magukat és a végz?sökt?l kapott apró ajándékokat. Egy képeslap. Egy toll. Egy jó szó. Magyarul. Egyel?re. Azt még szabad.

A fels? osztályokban ugyanis már régóta nem kaphatnak magyar nyelv? oktatást a magyar diákok. Négy vagy több éven keresztül egy idegen nyelven kénytelenek tanulni. Kiváló recept arra, ahogy a magyar elfelejtsen magyarul. Hogy elfelejtse, hogy magyar. A gyalázatos ukrán nyelvtörvény persze csak egy azon intézkedések közül, amelyek azt hivatottak szolgálni, hogy a magyar kisebbséget megfélemlítsék.

Nemrég történt, hogy a munkácsi várról barbár módon ledöntötték a turult. Nem hajlott az sem. Tört. Apró darabokra. A várárokban hagyták egy rövid ideig a barbárok, hadd lássa a kisebbség, mit gondol róluk a többség.

Fotózni, filmezni persze nem lehetett a meggyalázott szobrot. Még a végén megtudja a nyugati közvélemény, hogy miképpen viselkedik az a mintademokrácia a magyarral. A mintademokrácia, Európa h?s védelmez?je.

Bár az orosz másfél éve nem bír az ukránnal, de a nyugati közvéleményt muszáj azzal etetni, hogy Putyin meg sem állna Párizsig.
A hazugság lett a normális. A hazug propaganda a mindennapi közbeszéd teljesen elfogadott részévé vált. Moszkva egész Európát el akarja foglalni. Ukrajna pedig egy mintademokrácia.

Amerikai pénzb?l megy a hazudozás. A háborús uszítás. A „Be kell szállnunk a háborúba” kezdet? agitálás. Az pedig, hogy a munkácsi II. Rákóczi Ferenc Középiskolában betiltották a magyar zászlót, hogy tilos volt elénekelni a magyar himnuszt, hogy egy magyarul nem tudó ukrán óvón?t neveztek az intézmény igazgatón?jének, nem érdekes.

S?t! Tilos róla beszélni. Még a végén az amerikai baloldal, Bidenék megharagszanak. Elapad a pénz, esetleg felt?nnek a CIA emberei, és mindenféle rejtett akciók segítségével megpróbálják megbuktatni a renitens kormányokat.

Van benne gyakorlatuk. Régóta csinálják. Talán szeretik is az effajta dolgokat.

A mintademokrácia, Ukrajna az Európai Unió tagja szeretne lenni. Azt talán hagyjuk is, hogy ezt ki akarja jobban, a Biden klán vagy az ukrán nép. Most azt se firtassuk, hogy az Egyesült Államok jelenlegi elnöke hányféleképpen van jelen az ukrán gazdasági életben.

Egy pillanatra fogadjuk el, hogy a teljes ukrán lakosság minden kényszer, presszió nélkül az EU-ban képzeli el a jöv?jét! Akár egy véres háború és sok százezer halott árán is. Nehéz, szinte lehetetlen feladat, de mégis próbáljuk meg!

Ha Ukrajna EU-tag akar lenni, akkor nem f?részelhet le és taszíthat a mélybe egy magyar jelképet. Ha tag kíván lenni, akkor nem vezethet be egy Ceausescu diktatúráját idéz? nyelvtörvényt. Ha az Európai Unió tagja akar lenni, akkor nem engedheti meg magának azt a leírhatatlan aljasságot, hogy egy magyar iskolában betiltja a magyar himnuszt, a magyar nemzeti jelképeket, hogy egy ukrán, magyarul nem tudó óvón?t nevez ki az intézmény igazgatójának.

Ha Ukrajnának tényleg ilyen vágyai vannak, akkor nem viselkedhet így a nemzeti kisebbségeivel. A magyarral pedig pláne nem, hiszen mi egyrészt vétózhatunk – fogunk is, amíg így bánnak velünk Kárpátalján –, másrészt míg a kijevi elit mulat, pezsg?zik, táncol, jól érzi magát és élvezi az életet, az életét, addig a kárpátaljai magyarok a vérüket adják Ukrajnáért.

Magyarok, magyarul beszélnek, éreznek, gondolkodnak, de kénytelenek meghalni Ukrajnáért. Az országért, amelyik lépten-nyomon megalázza, megfélemlíti ?ket. Nézem a szomorú, dacos tanári sorfal mögött ácsingózó picike els?söket, akik még semmit sem értenek abból, ami körülöttük zajlik. Nem tudják, hogy az ország, amiért a szüleik kénytelenek meghalni, meg akarja ?ket fosztani a nyelvükt?l, a jelképeikt?l, az identitásuktól. Gyermeki tudatlanságban élnek, kacagnak, futkároznak az iskola udvarán, majd felkapaszkodnak az ukrán színekre mázolt mászókára.

A háttérben ukrán zászlók hirdetik, hogy mit is gondol az óvón? a magyarokról, az ukrán óvón? pedig arról beszél, hogy a hely, ahol áll, Ukrajna, ezért nem lenghetnek magyar zászlók.

A kicsik nem tudják, nem értik. Pont olyanok, mint a nyugati politikusok. Csak épp az ? mentségük az, hogy épp most kezdik az iskolát, hogy hatévesek.

Hogy a nyugati politikusoknak mi a mentségük? Azt nem tudom.

Apáti Bence - www.magyarnemzet.hu

Ajánló